

תְּנוּעַת הַחֲסִידוֹת: חֶם נֶשֶׁל תּוֹרָה, חֶם נֶשֶׁל לֵב

ספור מופלא על רבי מיכל מזלוטשוב זכותו יגן עלינו
מאת הבעל שם טוב לילדי ישראל הקדושים

בסיעתא דשמיא!
נלמד יחד איך לאהב את
השם ואת חברינו!

הקור הגדול בחוץ...

תארו לכם ערב חורף קר
בעירה זלוטשוב לפני
מאות שנים.

רוח חזקה נושבת בייער:
"הו... הו... הו..."

שלג כבד וקור חודר שמקפיא
הכל. עד שאפלו צפור לא
העזה לצאת מקינה.

אבל השם תמיד שומר, גם כשהסערה חוגגת!

...וְהָאֵשׁ הַקְדוּשָׁה בְּפָנֵים!

חם רוחני: התלמידים
שקועים עמק בלמוד תורת
השם מתוך אהבה ושמחה.

חם גשמי: תנור ברזל
גדול מלא גחלים לוהטות
מחמם את החדר.

קול הלימוד שלהם התנגן במנגינה מתוקה.
הם בכלל לא הרגישו את הקור בחוץ!

מָה קוֹרָה בַּעֲרֵה הַלַּיְלָה? (מִפֶּת הַמָּצָב)

● בַּחוּץ (עוֹלָם הַטֶּבַע):

- שֶׁלֶג עֶמֶק וְקָרָח
- סֵעָרָה שׁוֹאֶגֶת
- קוֹר שֶׁמִּקְפִּיא אֶת הַנֶּפֶשׁ

● בַּפְּנִים (בֵּית הַמִּדְרָשׁ):

- אֲהַבַת הַשֵּׁם וְשִׂמְחָה עֲצוּמָה
- קוֹל לְמוֹד מְתוֹק וּמְרִיגֵשׁ
- חוּם גָּדוֹל שֶׁל תּוֹרָה

מָה יִקְרָה כַּאֲשֶׁר הַקּוֹר שֶׁלִּבַּחוּץ יִפְגֵּשׁ עִם הַחֵם שֶׁל הַבִּפְּנִים?

חֲרִיק! הִדְלָה נִפְתַּחַת מִן הַסַּעֲרָה

יְהוּדֵי עָנִי וְאוֹמָלָל
נִכְנָס פְּנִימָה.

בְּגָדָיו דַּקִּים וְקְרוּעִים.
שִׁפְתָיו כְּחִלּוֹת מְקוֹר.
הוּא רוֹעֵד כָּל כָּךְ חֲזָק:
"טֶק-טֶק-טֶק-טֶק!"

"אָנָּה הַשֵּׁם, רַחֵם
עָלַי! זַכֵּנִי לְהִתְחַמֵּם מְעַט
לִיד הַתֵּנוּר..."

ומה עשו התלמידים? רכוז או שכחה?

המעשה

(מה שקרה):

הם הרימו מבט
לרגע אחד...
אבל מיד חזרו ללמוד
בהתלהבות גדולה.
איש לא קם לעזר לו!

המחשבה

(למה הם עשו את זה?):

הרי אנחנו לומדים
תורה! זה הדבר
הכי חשוב שיש,
מצוה עצומה!
למה להפסיק?

האם זה נכון להמשיך ללמוד
תורה כשיהודי ליך סובל?

דלת העץ נפתחת: רבי מיכל מזלוטשוב יצא!

פניו של הרב האירו
כמלאך, ועיניו הטהורות סרקו
את החדר. במבט אחד חכם
ורגוע, הוא ראה את הכל:
את התלמידים ששקועים
בלמוד בחם, ואת הענני
שרועד מקור בלי עזרה.

לבו של הצדיק התמלא
מיד ברחמים ואהבת ישראל.

גְּדוֹל הַדּוֹר מְשַׁמֵּשׁ אֶת הָעָנִי!

1 הָרַב עָטַף בְּיָדָיו
הַחֲמוֹת אֶת יָדָיו
הַקְּפוּאוֹת שֶׁל הָאוֹרֵחַ.

2 נָגַשׁ בְּעֶצְמוֹ יִשְׁרֹות
לְמַטְבַּח.

3 מִזֵּג כּוֹס תֵּה עִם מֵיִם
רוֹתְחִים וְסֶכֶר.

4 הִגִּישׁ בַּעֲדֵינוֹת
כְּדֵי שֶׁהָעָנִי יִתְחַמֵּם
וְיוֹדֶה לָשֵׁם!

הָרַב לֹא כָעַס
וְלֹא צָעַק עַל
הַתְּלַמִּידִים.
הוּא פָּשוֹט
עָשָׂה רֵאֶת
מָה שְׁחָשׁוּב
מִמֶּנּוּ עֲכָשׁוּ!

הַשֶּׁקֶט שֶׁלפָּנֵי הַשִּׁיעוֹר הַגָּדוֹל

רק אחרי שהעני שתה, התחמם, והודה לשם על החסד...
הסתובב רבי מיכל אל תלמידיו הקדושים.
השקט בחדר היה מחלט. כלם הבינו שהרב עומד לומר סוד עמוק מאד.

"תלמידי היקרים... תארו לכם כיצד יהודי
עומד לידיכם רועד מקור נורא, ואתם אפלו
פלו לא מרגישים בצער?"

משפט שנכתב בספרים לנצח!

"מי שאינו מרגיש בצערו של חברו –
בידע שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני!"

(רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זצ"ל)

מָה הַקֶּשֶׁר בֵּין לְהַרְגִּישׁ אֶת הַחֵבֶר לְמַעַמַּד הַר סִינַי?

1

האחדות כתנאי:
כשעם ישראל באו
לקבל את התורה, נאמר:
"כאיש אחד בלב אחד".
אי אפשר לקבל תורה
כשאנחנו רחוקים בלב!

2

נשמה אחת:
אם ליהודי כואב וקר לו,
יהודי אחר אמור להרגיש
להרגיש זאת כאלו הקר
הוא בגופו שלו.

3

תורה וחסד: תורה שמתעלמת מצער הזולת,
חסר בה את היסוד של הר סיני.

הַתְּלַמִּידִים מִבִּינִים וּמִזְדַּרְזִים לְמַצּוּה!

השקט נשבר. התלמידים סגרו את הספרים בנשיקה, וזנקו ממקומם:

אחד רץ להביא קערת מרק חם!

השני הניח את מעילו שלו על העני כדי לחמם אותו עוד יותר!

השלישי מהר לנקות את השלג מנעליו הקרועות!

"עֲכָשׂוּ תַלְמִידֵי מוֹכְנִים בְּאֵמֶת
לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה!"

שיעור לחיים שלנו: איך נוהג הגבור?

💡 ההחלטה של הרב:

רבי מיכל לא רק למד במלים,
הוא נתן דגמא אישית!
הוא עזב את מעמדו הרם, נגש
למטבח ועזר בעצמו בפשטות.

♥ הלקח הגדול לנו:

תורה ואהבת השם בנויים תמיד עלב
חם. אנחנו אף פעם לא יכולים להתעלם
מיהודי שכואב לו או שחסר לו
משהו בסביבה שלנו.

גַּם לָנוּ יֵשׁ "מִצְבֵּי סְעֵרָה" בַּיּוֹם-יוֹם...

קָרָה לָכֶם פַּעַם שְׁהִייתֶם בְּאִמְצַע
מִשְׁחָק מִחֲנִים מְרִיתֶק, וּפְתָאוֹם אַח
הַחֲלִיק, אוֹ חֵבֶר נֶפֶל מֵהֶצֶד?
אוֹ אוֹלֵי חֵבֶר לִכְתָּה עֵמֶד לְבִדּוֹ
בְּהִפְסָקָה וְהָיָה לוֹ עֲצוּב?
לְפַעֲמִים אֲנַחְנוּ שְׁקוּעִים כָּל כֶּךָ
עִמָּק בְּדַבָּרִים שְׁלָנוּ (ב"חם"
וּבִכִּיף שְׁלָנוּ), וְאֲנַחְנוּ שׁוֹכְחִים
לְהִרְגִישׁ אֶת הַ"קוֹר" שֶׁל הַחֵבֶר!

המשימה הקדושה שלנו: פותחים עינים ולב!

הפעילו רדאר:

מחר בבית הספר, או היום בבית – תסתכלו סביבכם!

עצרו הכל:

אם מישהו נפל או נפגע, עלינו לעצור את המשחק מיד.

הושיטו יד:

קשה לך לחבר? אבד לו ציוד? נגש ל בחיור ובשמחה!

**ככה נזכור תמיד שאנחנו עם קדוש אחד – פאיש אחד בלב אחד!
אשריכם ילדי ישראל!**